

منسوجات
ورزشی

الیاف شیشه و کاربرد آن در تجهیزات

تهیه و تنظیم: دکتر فرناز نایب مراد

پایداری و مقاومت الکتریکی بالا نیاز نباشد، مورد استفاده قرار می‌گیرد. E-glass: با ترکیب آلومینو بوروسیلیکات که در آن درصد قلیایی‌ها حداکثر به ۲٪ می‌رسد. این الیاف در ساخت فرآورده‌های FRP و ساخت قطعات الترونیکی که نیاز به مقاومت کششی و الکتریکی بالا دارند، مورد استفاده قرار می‌گیرند.

C-glass: با ترکیب سودا لایم با درصد بالای اکسید بور. آن را در محیط‌هایی که دارای عوامل شیمیایی با قدرت خوردگی بالا هستند بکار می‌گیرند بنابراین از آن در کامپوزیت‌هایی که در محیط اسیدی قرار می‌گیرند استفاده می‌شود.

D-glass: با ترکیب بورو سیلیکات با خواص دی الکتریک قوی برای کاربردهای الکتریکی.

AR-glass: با ترکیب سیلیکات زیرکونیوم و با مقاومت در برابر بازها. این نوع از الیاف در ساختار سیمان کاربرد دارد.

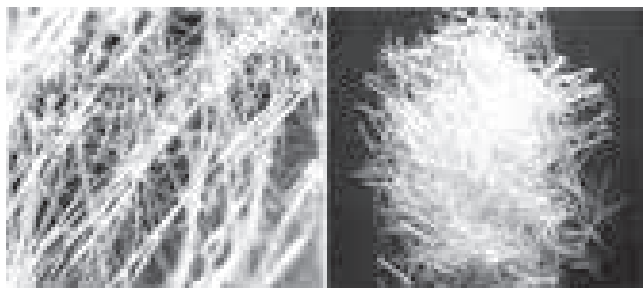
R-glass: ترکیب آلومینو سیلیکات بدون اکسیدهای کلسیم و منیزیم که مقاومت مکانیکی بسیار بالایی دارد و هنگامی که مقاومت مکانیکی بالا و همچنین مقاومت در برابر شرایط اسیدی نیاز باشد کاربرد دارد.

SR-glass: با ترکیب آلومینوسیلیکات منیزیم و مناسب برای نساجی و یا تقویت در جاهایی که مقاومت کششی بسیار بالا در دمای زیاد و مقاومت در برابر خوردگی نیاز است.

از میان ترکیبات فوق الیاف شیشه از نوع E-glass کاربرد وسیع‌تری در تولید فرآورده‌های شیشه دارد. به طوری که امروزه تقریباً ۹۹٪ تولیدات الیاف شیشه از نوع E-glass می‌باشد و به همین دلیل به الیاف از جنس E-glass اصطلاحاً general purpose می‌گویند.

فرایند تولید الیاف شیشه

الیاف شیشه یکی از مهم‌ترین الیاف مورد استفاده در ساخت سازه‌های مختلف کامپوزیتی است که ویژگی‌های مکانیکی و قیمت مناسب آن، باعث شده است تا در مقایسه با الیاف گوناگون کربن، آرامید و بازالت که کاربری آنها محدود به کاربردهای بسیار ویژه است، بیشترین میزان

الیاف شیشه و کاربرد آن در تجهیزات

الیاف شیشه Glass Fiber تارهای بسیار باریک از جنس شیشه با قطر ثابت و طول نامحدود می‌باشد الیاف شیشه می‌تواند با قطری از ۵ تا ۲۵ میکرون تولید گردد از نظر ساختاری تفاوت الیاف شیشه با پشم شیشه Glass wool در این است که قطر تارها در پشم شیشه غیریکنواخت و طول آن محدود است در پروسه تولید پشم شیشه به خاطر تفاوت در نوع سرد شدن ساختمان شیشه شکننده است و پشم شیشه دارای مقاومت کششی نمی‌باشد همین تفاوت کاربردهای الیاف شیشه و پشم شیشه را با هم متفاوت می‌سازد بطوری که از الیاف در بالا بردن مقاومت کششی و تقویت کامپوزیت‌ها استفاده می‌گردد. ولی از پشم شیشه به عنوان عایق حرارتی و البته استفاده از الیاف شیشه به عنوان عایق حرارتی نیز رواج دارد. از الیاف شیشه در بسیاری از محصولات پلاستیکی به عنوان عامل تقویت کننده استفاده می‌شود.

مواد کامپوزیتی که تحت عنوان (Glass-Reinforced Plastic) یا Glass Fiber Reinforced شناخته می‌شوند از موارد مصرف معروف و محبوب الیاف شیشه می‌باشد. الیاف شیشه یا فایبر گلاس در سال ۱۹۳۸ توسط کمپانی Owens-Corning به صورت آنچه ما امروز از آن شناخت داریم به شکل انبوه تولید شد.

الیاف شیشه‌ای به گونه‌های گوناگونی وجود دارند که در زیر و به اختصار به آن می‌پردازیم:

A-glass: با ترکیب سودا لایم (Alkali-Lime) که در آن درصد قلیایی‌ها جهت کاربرد خاص بالاتر از ۴٪ می‌باشد و در جایی که مقاومت کششی،

روش ذوب غیرمستقیم

در این روش، مذاب شیشه پس تولید و کف‌گیری، از طریق راهگاه‌های هادی منشعب از کوره ذوب، به قسمت تجهیزات گلوله‌سازی منتقل می‌شود. هر راهگاه، مذاب را به یک ماشین گلوله‌زنی انتقال می‌دهد. مذاب شیشه پس از عبور از راهگاه با دمای حدود ۱۱۵۰ درجه سانتی‌گراد وارد ماشین گلوله‌زنی می‌شود. جریان مذاب از طریق راهگاه هادی مذاب به صفحه کشویی برخورد می‌کند که با حرکت رفت و برگشتی خود، مقدار مشخصی از مذاب را که به لقمه معروف است و وزن مشخصی نیز دارد بر روی دو استوانه شیاردار مارپیچی دوار با چرخش در جهت خلاف یکدیگر، قرار می‌دهد. سرعت دوران استوانه‌ها با یکدیگر متفاوت بوده، شیارهای آنها به صورتی بر هم منطبق بوده، شیارهای آنها به صورتی بر هم منطبق است که با حرکت دورانی آنها، خروجی به صورت گلوله خواهد بود.

نرخ تولید ماشین‌های گلوله‌زنی عموماً $5/4$ تن در روز است. قطر گلوله‌ها نیز ۱۹ تا ۲۵ میلیمتر و وزن هر گلوله ۱۹ میلیمتری حدود ۱۱ گرم است. رعایت یکنواختی در اندازه گلوله‌های تولیدی، کنترل جریان مذاب و حرکت رفت و برگشتی صفحه تخلیه از جمله عواملی هستند که در حفظ بازدهی تولید ایفای شیشه و تضمین کیفیت آن نقش دارند. گلوله‌های تولید شده در پالت‌های مخصوص نگهداری می‌شوند و در زمان مورد نظر با انتقال به پوشینگ‌های شکل‌دهنده ایفای دوباره ذوب می‌شوند. پوشینگ‌ها شامل صفحاتی از جنس فلزاتی با مقاومت به خوردگی زیاد، مقاومت به سایش بالا و حفظ استحکام در دمای زیاد هستند. آلیاژ مناسب برای این پوشینگ‌ها، آلیاژهای خانواده پلاتین و عموماً آلیاژ پلاتین-رادیم است.

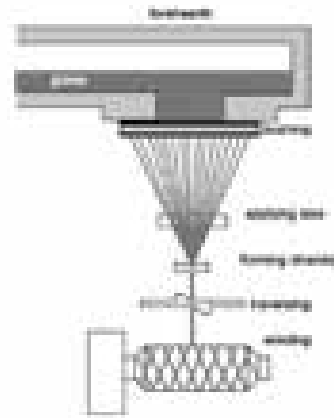
پس از ذوب گلوله شیشه‌ای در سیستم پوشینگ، مذاب تحت تأثیر نیروی وزن خود از سوراخ‌های ریز متعدد تعبیه شده در کف این سیستم عبور کرده و رشته‌های پیوسته‌ای به نام تار (Filament) تشکیل می‌دهند. این تارها یا رشته‌های شیشه‌ای به کمک پاشش آب یا با هوا سرد شده، پوشش محافظ یا سایزینگ بر روی آنها کشیده می‌شود. این عمل تا زمانی که سیستم کنترل قطر بوبین دستور توقف ندهد، ادامه خواهد یافت و در نهایت بوبین حاوی تارهای جمع و دسته شده که یک ایفای نام دارد، بر روی پالت‌های مخصوص قرار گرفته و برای عملیات بعدی و تولید محصولات ایفای شیشه به انبار موقت انتقال داده می‌شود.

روش ذوب مستقیم

در این روش، مذاب شیشه پس از عملیات کف‌گیری توسط کانال هادی مذاب مستقیماً به راهگاه‌های منتهی به سیستم پوشینگ انتقال می‌یابد و پس از آن، کلیه مراحل کشش تا تولید یک ایفای در فرایندی مشابه روش ذوب غیرمستقیم دنبال می‌شود. بنابراین در این روش، فرایند از ذوب شیشه تا تولید ایفای شیشه به طور پیوسته ادامه می‌یابد و مرحله تولید گلوله‌های شیشه‌ای حذف می‌شود.

مصرف را داشته باشد. بخش اعظمی از صنایع مختلف، از صنایع رده بالایی همچون تولید پرده‌های توربین بادی و وسایل نقلیه هوافضایی تا صنایع رده پایینی همچون تولید وان و سینک ظرفشویی از رده‌های گوناگون این ایفای مشتمل بر مت، رووینگ، پارچه‌های تک یا چند جهته و... در تولید محصولات خود بهره می‌جویند.

تأمین ایفای شیشه موردنیاز صنعت کامپوزیت ایران (با مصرف سرانه ۱ کیلوگرم کامپوزیت در سال) تنها متکی بر واردات از کشورهای ترکیه، چین، تایوان و... است در حالی که منابع غنی معدنی سیلیس به عنوان عنصر پایه تشکیل‌دهنده این ایفای، در داخل کشور به وفور یافت می‌شوند. بدون شک، تولید ایفای شیشه در داخل کشور علاوه بر ایجاد ارزش افزوده مناسب و استفاده از ذخایر کشور، نتایج دیگری همچون کارآفرینی، قطع وابستگی در تأمین مواد در این حوزه و همچنین تحقق صادرات به عنوان یک آرمان بلند مدت را در پی خواهد داشت. در همین راستا، واحد کامپوزیت گروه مهندسی صنعتی فهامه تدوین طرح جامع امکان‌سنجی تولید ایفای شیشه در داخل کشور را برای بخش خصوصی در دستور کار خود قرار داده که نوشتار زیر مختصری از قسمت فنی آن طرح است. مواد اولیه لازم برای تولید ایفای شیشه عبارتند از ماسه سیلیسی، سنگ آهک، کائولن، کلمائیت و برخی اجزای ترکیبی دیگر به مقدار کم (نظیر منیزیت، دولومیت، فلدسپار، فلوئورین و سولفات سدیم). این مواد در سیلوهای مخصوص نگهداری شده، پس از توزین و مخلوط شدن به صورت خشک در مخلوط‌کن، توسط نقاله یا پالت‌های ویژه به کوره ذوب منتقل و در دمای بالا ذوب می‌شوند. دمای ذوب باتوجه به ترکیب شیشه متفاوت و عموماً حدود ۱۲۶۰ درجه سانتی‌گراد است. با کشیده شدن این مواد مذاب سیلیکاتی طبق فرایندی ویژه، رشته‌های نازک ایفای شیشه حاصل می‌شوند.

به‌طور کلی دو فرایند عمده و متفاوت جهت دستیابی به ایفای شیشه از مذاب وجود دارد که هر دو شیوه تا انتهای مرحله تولید مخلوط مذاب شیشه یکسان هستند. این دو روش عمده عبارتند از:

- ۱- روش ذوب غیرمستقیم که تحت عنوان فرایند ذوب گلوله (Marble Melt Process) نیز شناخته می‌شود.
- ۲- روش ذوب مستقیم (Direct Melt Process)

برتری‌ها و کاستی‌های هر روش

بالا باشد، استفاده از شیوه مستقیم به منظور افزایش بازدهی و سرعت تولید توصیه می‌شود.

زیرفرایندهای تولید الیاف شیشه

زیرفرایندهای تولید الیاف شیشه به ترتیب زیر تحقق می‌یابند:

آماده‌سازی و اختلاط مواد اولیه

تمام مواد اولیه اصلی صنعت الیاف شیشه (به جز سولفات سدیم که به صورت کیسه‌ای عرضه می‌شود) به صورت فله‌ای با دانه‌بندی موردنظر خریداری شده و به کمک بونکر عاری از رطوبت و آلودگی و به صورت سرپوشیده به محل کارخانه حمل خواهند شد. پس از حمل مواد و انتقال به کارخانه، بونکرها محموله‌های خود را در قیف مخصوص بارگیری تخلیه کرده و مواد به کمک پمپ باد توسط سیستم لوله کشی به سیلوها منتقل خواهند شد. پس از آن مواد اولیه توزین و به سمت بالابر مخلوط‌کن‌ها هدایت می‌شوند و درون مخلوط‌کن‌ها ریخته می‌شوند. در واحدهای تولیدی الیاف شیشه، مخلوط‌کن‌ها به سه شیوه متفاوت مستقر می‌شوند:

- ۱- مخلوط‌کن در واحد آماده‌سازی مستقر می‌شود و با استفاده از سیستم‌های انتقال، مواد مخلوط شده به سیلوهای ذخیره خوراک‌دهی پای کوره انتقال می‌یابند.
- ۲- مخلوط‌کن در واحد آماده‌سازی مستقر می‌شود و مواد مخلوط با استفاده از پالت به کوره‌های مذاب منتقل می‌شوند.
- ۳- مخلوط‌کن در محل قرارگیری کوره مستقر می‌شود.

ذوب شیشه

از آنجایی که کیفیت نهایی الیاف شیشه تولیدی، مستقیماً به کیفیت مواد اولیه ورودی و فرایند ذوب آنها بستگی دارد، حصول اطمینان از ثابت بودن کیفیت مواد اولیه، ثابت بودن نرخ خروجی کوره و تنظیم بودن عوامل مختلف کوره نظیر دما، فشار و ترکیب گازهای خروجی بسیار حایز اهمیت است. به طور کلی، کوره‌های ذوب شیشه برای تولید الیاف شیشه، تفاوت قابل ملاحظه‌ای با دیگر انواع کوره‌های موردنیاز برای تولید سایر اشیای شیشه‌ای ندارند و اصلی‌ترین تفاوت آنها در بالاتر بودن دمای ذوب در این واحدها است. در این کوره‌ها پس از ورود مخلوط مواد اولیه با درصد ترکیب مشخص و توزین شده، خروجی مذاب از طریق مجراهای خاصی به سیستم پوشینگ تولید الیاف شیشه منتقل می‌شوند. کوره‌های متداول برای تولید الیاف شیشه پنج نوع کلی زیر را شامل می‌شوند:

- ۱- کوره‌های احیایی (Regenerative)
- ۲- کوره‌های الکتریکی
- ۳- کوره‌های با شعله مستقیم (Direct Fired)
- ۴- کوره‌های بهبود دهنده (Recuperative)
- ۵- کوره‌های ترکیبی

مشخص است که تفاوت دو روش مستقیم و غیرمستقیم، تنها در مجزا بودن مرحله ذوب شیشه از مرحله تولید الیاف در روش غیرمستقیم به واسطه تولید گلوله است. در حالی که در شیوه مستقیم، مذاب شیشه مستقیماً به مرحله تولید الیاف شیشه انتقال می‌یابد. در حقیقت فرایند تولید الیاف شیشه به روش گلوله‌زنی، فرایندی ناپیوسته است که امکان تولید گلوله شیشه‌ای و تولید الیاف شیشه از این گلوله را در دو واحد مستقل امکان‌پذیر می‌کند و تولید به شیوه ذوب مستقیم، فرایندی پیوسته و مستمر است. برتری‌های نسبی شیوه تولید مبتنی بر ذوب مستقیم به روش غیرمستقیم را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد:

- ۱- تولید مستمر و افزایش نرخ تولید
 - ۲- کاهش زمان تولید و افزایش سرعت تولید به علت عدم وجود مرحله گلوله‌سازی
 - ۳- برنامه‌ریزی ساده‌تر
 - ۴- کاهش مصرف مواد در جریان ساخت
 - ۵- صرفه‌جویی در مصرف انرژی به علت عدم نیاز به ذوب مجدد گلوله‌ها
 - ۶- کاهش هزینه‌های سربار
 - ۷- کاهش هزینه استفاده از فلات خانواده پلاتین به میزان ۳ الی ۵ بار
 - ۸- امکان اتوماسیون بیشتر
 - ۹- هزینه نصب و راه‌اندازی کمتر
 - ۱۰- تولید اقتصادی‌تر برای ظرفیت‌های بالاتر از ۵۰۰۰ تن در سال
- همچنین برای روش غیرمستقیم نیز می‌توان برتری‌های زیر را نسبت به روش مستقیم برشمرد:

- ۱- مجزا بودن مراحل ذوب شیشه از تولید الیاف و امکان تولید گلوله در یک زمان و انبار کردن آنها و تولید الیاف شیشه در زمانی دیگر
 - ۲- انعطاف‌پذیری بالا و سهولت در تغییر نوع محصول از الیاف شیشه
 - ۳- امکان فروش گلوله به سایر مجموعه‌ها یا خرید گلوله از آنها
 - ۴- امکان سرمایه‌گذاری و راه‌اندازی واحدهای تولید گلوله و الیاف شیشه به تفکیک
 - ۵- امکان ادامه فعالیت هر کدام از واحدهای گلوله‌سازی و تولید الیاف به هنگام انجام تعمیرات در واحد دیگر
 - ۶- تولید اقتصادی برای ظرفیت‌های کمتر از ۵۰۰۰ تن
- با توجه به نکات برشمرده شده، چنانچه حجم سرمایه اولیه محدود و ظرفیت تولید نیز پایین باشد، استفاده از شیوه غیرمستقیم یا تولید الیاف شیشه با توجه به نکات برشمرده شده، چنانچه حجم سرمایه اولیه محدود و ظرفیت تولید نیز پایین باشد، استفاده از شیوه غیرمستقیم یا تولید الیاف شیشه مبتنی بر تولید گلوله توصیه می‌شود. در حقیقت به تبع پایین بودن میزان تولید، عامل توفیق در بازار، ارائه گستره متنوعی از محصولات مختلف است که می‌بایست بر اساس اتخاذ یک شیوه انعطاف‌پذیر استوار شود و چنانچه حجم سرمایه‌گذاری محدود نباشد و ظرفیت طرح

سایزینگ یا اعمال پوششی رزینی

تارهای شیشه در حالی که با آب پوشانده شده‌اند، به محض خروج از پوشینگ با سرعت بالا، بلافاصله وارد مرحله سایزینگ می‌شوند. لایه نازک روکش الیاف، وقتی رشته‌های الیاف در فرایند تولید به دور راهنماها و سایر قطعات القاء‌کننده تنش پیچانده می‌شوند، از آنها محافظت می‌کند. این پوشش باید الیافی مناسب برای مرحله عملیات تکمیلی و یا تولید محصولات کامپوزیتی پدید آورد، به ویژه اگر قرار باشد این الیاف برای تولید پارچه‌های بافته شده استفاده شوند.

فرایند سایزینگ یکی از مراحل اصلی و حساس تولید الیاف شیشه است. در حقیقت این مرحله، مهم‌ترین مرحله در تعیین خصوصیات عملکردی و مکانیکی الیاف در هر دو حوزه تولید مواد اولیه و ساخت سازه کامپوزیتی است. به عبارت دیگر، این مرحله نه تنها در فرایند تولید اهمیت ویژه‌ای دارد، بلکه نقش بسیار مهمی را در تعیین ویژگی‌های مکانیکی الیاف ایفا می‌کند. الیاف شیشه تولیدی و حاصل از کوره مذاب بسیار ساینده و مستعد به خوردگی است و می‌بایست از مجاورت با سایر الیاف حاضر در همسایگی خود محافظت شود و بدون اعمال سایزینگ چیزی به جز توده جریان مذاب در دست نخواهد بود.

سایزینگ الیاف شیشه تنها متکی به یک ترکیب شیمیایی نیست، بلکه ترکیبی از چندین جز پیچیده شیمیایی است که هر کدام از آنها نقش خاصی در ویژگی‌های نهایی الیاف دارند.

دو جزء اصلی تشکیل دهنده ترکیب سایزینگ، شکل دهنده لایه (Film Former) و عامل اتصال (Coupling Agent) هستند.

جمع کردن الیاف

برای دسته کردن تارهای پوشش داده شده، از کفشک‌های گرافیتی خاصی استفاده می‌شود. این کفشک‌ها به طور مستمر با سرعت ۲۰ الی ۵۰ دور در دقیقه کار کرده، از جریان شدید آب برای تمیزکاری سطح استفاده می‌کنند و در نهایت دسته الیاف را که مجموعه به هم تابیده شده‌ای از تارهاست را در اختیار قرار می‌دهند.

تولید محصول نهایی از الیاف شیشه

الیاف شیشه پس از عبور از مرحله کشش، دسته‌بندی، جمع شدن و پیچش بر روی دوک‌ها به محصولاتی تبدیل می‌شوند که قابل عرضه به بازار باشند. محصولات حاصل از الیاف شیشه تولیدی اولیه شامل رووینگ، الیاف تابیده، الیاف سوزنی، انواع مت، انواع پارچه و بافته هستند. برای تولید پارچه، رووینگ به واحد بافت منتقل شده و در آنجا با استفاده از ماشین‌آلات مخصوص این امر، پارچه موردنظر برای مصارف خاص صنعتی تولید می‌شود.

در شماره بعد ادامه مطالب در مورد الیاف شیشه و کاربرد در تجهیزات ورزشی می‌خوانیم

واحدهای ذوب شیشه شامل قسمت‌هایی همچون بخش تغذیه، منطقه ذوب، بخش تولید حباب، سیستم کف‌گیر، مجراهای هادی مذاب، مجرای خروجی دود و بهبوددهنده هستند. فضای موردنیاز برای ذوب، حدود ۱/۵ مترمربع به ازای هر تن مذاب شیشه است. عمق مذاب نیز از ۵۰۰ تا ۱۲۰۰ میلی‌متر با توجه به نوع فناوری به کار رفته تغییر می‌کند. اگر عمق مذاب زیاد باشد، اختلاف دمای بین لایه‌های فوقانی و تحتانی سبب می‌شود تا بلورهای شیشه در مذاب تشکیل شود و اگر این عمق خیلی کم باشد، به علت میزان حرارت زیاد تولید شده، نرخ خوردگی آجرهای دیرگداز افزایش خواهد یافت که باعث کاهش عمر کوره می‌شود.

کشش الیاف

شیشه‌های مذاب تولید شده در واحد ذوب، جهت کشش الیاف از طریق راهگاه‌های مذاب به سیستم پوشینگ منتقل می‌شوند. عمل تولید و کشش الیاف، در سیستم پوشینگ تعبیه شده در راهگاه‌های فرعی منشعب از مجرای هادی مذاب صورت می‌پذیرد. در این سیستم، در ابتدا مذاب وارد بوش اصلی شده، پس از عبور از روزنه‌های ریزی به نام «اوریفیس» الیاف پیوسته و نازک تولید می‌شود. اوریفیس‌های مورد استفاده از جنس آلیاژهای خانواده پلاتینند که برای گرم کردن آنها، از المنت‌های الکتریکی استفاده می‌شود. تعداد اوریفیس‌ها مضربی از عدد ۲۰۰ بوده، این سیستم‌ها در حالت کلی حاوی ۲۰۰ تا ۴۸۰۰ اوریفیس هستند و حتی تا ۶۰۰۰ عدد هم وجود دارد.

گرانروی شیشه مذابی که وارد سیستم پوشینگ می‌شود باید بین ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ پواز باشد. در گرانروی‌های پایین، شیشه سیالیت بسیار دارد و هنگام عبور از نازل‌های اوریفیس به صورت قطره خارج می‌شود. اگر گرانروی مذاب بالا نیز باشد به علت سیالیت کم، عملیات کشش به سختی انجام می‌گیرد، وظیفه اصلی پوشینگ، تامین شرایط یکسان دمایی و سیالیت برای تعداد زیاد نازل‌های موجود است تا قطر الیاف کشیده شده خروجی یکسان باشد.

برای تهیه پوشینگ‌ها در تولید الیاف شیشه، از آلیاژهای پلاتین-رودیم با درصد ۸۰-۲۰ و یا ۹۰-۱۰ استفاده می‌شود. محدودیت‌هایی همانند عدم حالایت فلزی در مذاب شیشه، مقاومت به اکسیداسیون آلیاژ در دمای عملیاتی پوشینگ، مقاومت به خزش در دمای عملیاتی و زاویه تماس فلز با شیشه، باعث می‌شود تا استفاده از خانواده‌های پلاتین-راهکار مناسبی باشد.

پس از خروج الیاف شیشه از نازل‌های سیستم پوشینگ، بر روی آنها آب پاشیده می‌شود. الیاف شیشه مرطوب قابلیت بتری برای جذب ماده پوششی که در مرحله بعد روی آن اعمال می‌شود دارند و فرایند پیچش به دور بوبین نیز تسهیل می‌شود. در این بخش از آب معمولی استفاده می‌شود؛ با این وجود با توجه به کیفیت و نوع محصول موردنظر از آبهای عاری از یون نیز استفاده می‌شود.